

میراث فکری و تراث اخلاقی

استاد محسن جوادی

استاد رضا برنجکار

استاد محمد عالم زاده نوری

استاد مهدی علیزاده

فلسفه اخلاق از منظر معارف و حی

استاد محمد تقی سبحانی

استاد سید محمد مهدی میرباقری

استاد هادی صادقی

گزارش مدرسه بهاره

فلسفه اخلاق

آشنایی با فلسفه اخلاق از منظر کتاب و سنت

اندیشه های معاصر «گزارشی از یک پژوهه تحقیقاتی»

ارائه دیدگاه
علامه طباطبائی · شهید آیت الله صدر · شهید مطهری · آیت الله مصباح یزدی
آیت الله جوادی آملی · استاد سید منیر الدین حسینی · آیت الله آملی لاریجانی

استاد علی محمدی

استناد شده است؛ کائن نظریه پردازان این عرصه، ورود به این بحث را شأن فلسفه تلقی کرده‌اند و نه وحی! از این رو در میان اندیشه‌های برجسته این عرصه و تحقیقات صورت گرفته، تحقیق جامعی که سعی کرده باشد نظریه فلسفه اخلاق از منظرو وحی را با روش متقن فقاhtی کارکرده باشد سراغ نداریم.

مرکز تفکه علوم اسلامی با همکاری مدرسه نگاه، مرکز علوم نوین اسلامی (معنا)، موسسه معارف اهل بیت(ع) و فرهنگستان علوم اسلامی قصد دارد با برگزاری طرح «درسگفتارهای فلسفه اخلاق از منظر وحی»، یا رویکرد تطبیقی و جریان‌شناختی نسبت به میراث اندیشه امامیه درس‌هه حوزه کلام، فلسفه و عرفان و همچنین مروری بر نظریه‌های معاصر فلسفه اخلاق، به تبیین دیدگاه مستبطن از وحی پردازد و نشان دهد، کامل ترین تحلیل از بنیان‌های اخلاق را می‌توان از تأمل و تدقیق در معارف وحی به دست آورد.

مدرسه بهاره فلسفه اخلاق

فلسفه اخلاق، دانشی است که به تحلیل و تفسیر بنیان‌های اخلاق می‌پردازد و اصلی‌ترین اصول و ارکان اخلاق را مورد بررسی قرار می‌دهد. مهم‌ترین پرسش‌های فلسفه اخلاق عبارت است از اینکه:

اولاً به لحاظ وجودشناختی، اخلاق چیست؟

ثانیاً به لحاظ معرفت شناختی، اخلاق چگونه قابل درک و شناسایی است؟ معیارهای ارزش‌گذاری اخلاق چیست و چگونه قابل تشخیص است؟

محورهای دیگری از فلسفه اخلاق همچون معناشناختی مفاهیم اخلاقی نیز قابل بحث است که در درجه دوم اهمیت قرار دارد.

پیرامون مسائل فلسفه اخلاق در میراث کلامی، عرفانی و فلسفی بحث مستقل و منسجمی تحت این عنوان، به چشم نمی‌خورد و عمدهاً مباحث پژوهش‌های در خلال دیگر بحث‌ها مطرح شده است که البته حائز اهمیت است. از این رو ورود به این بحث می‌بایست با تدقیق و کنکاش در میراث علمی گذشته صورت پذیرد. همچنین اندیشمندان معاصر نیز این بحث را مستقلًا مطمئن نظر و تأمل خود قرار داده و برخی از آنها، به نظریه پردازی در این عرصه موفق شدند.

نکته قابل توجه در نظریه پردازی در عرصه فلسفه اخلاق این است که رویکرد غالب در آنها، رویکرد فلسفی است و کمتر به وحی (کتاب و سنت)

قاعدۀ عوض، وجوب انتصاف، عدم تعذیب اطفال مشرکان، عدم تکلیف به مالایطاق، قاعده لطف، قاعده اصلاح. حجت‌الاسلام دکتر رضا برنجکار به تبیین فلسفه اخلاق در میراث کلامی پرداختند و بیان داشتند؛ برای بررسیدن به میراث اخلاقی متكلّمان می‌باشد به تاریخ اقوال در موضوع «حسن و قبح» پرداخته شود که در دو منظر «وجودشناسی» و «معرفت‌شناسی» حسن و قبح که یکی در مقام ثبوت و دیگری در مقام اثبات است، قابل طرح است. آغاز تاریخ کلام اسلامی و سخن از حسن و قبح را باید از کتاب و سنت دانست؛ در اینصورت می‌توان حسن و قبح ذاتی و عقلی را بیش‌فرض آیات قرآن کریم و روایات اهل بیت علیهم السلام دانست که شواهد متعددی دارد و تکرر دیدگاه متكلّمان امامیه نیز چنین بوده است. متكلّمان معتزلی نیز حسن و قبح را به ذات افعال بازگردانده و عقل را مدرک آن می‌دانند، اما اشاعره آن را اعتباری و اضافی می‌دانند که تغییر در آن رواست و متناسب با اشخاص و زمان ها و حالات، دگرگونی می‌پابد.

استاد رضا برنجکار فلسفه اخلاق در میراث کلامی

حجت‌الاسلام برنجکار معتقد‌نده حسن و قبح، اساس دین بلکه اساس اخلاق و علم حقوق است که زائر پذیرش حسن و قبح ذاتی و عقلی می‌توان به این موارد اشاره کرد؛ اثبات غرض برای خداوند، نفی اراده قبیح از خداوند، انتساب فعل متولد به انسان، نفی اضلال،

بوده و مسائل آن، موضوع کاوش فیلسفه‌ان اخلاقی قرار گرفته است. سعادت ارسطوی که محدود به قالب دنیاست، توسط فیلسفه‌ان مسلمان، به آخرت و معاد گره خورده و ارتقاء یافته است. ایشان مسائل مورد بحث فیلسفه‌ان مسلمان در اخلاق را ضمن عنوانی چون «چیستی و معنای سعادت»، «راه دستیابی به سعادت»، «چیستی فضائل» و... تعریف می‌کنند.

استاد جوادی از سوی دیگر، مسئله «حسن و قبح» از منظر فیلسفه‌ان مسلمان را -پس از مقایسه با دیدگاه اشعاره، متكلمان و...- مقوله‌ای انسانی و بر ساخت اجتماعی معرفی می‌کنند که ارتباطی به واقعیت ندارد. با این نگاه، «اجتماع»، پشتونه اخلاق خواهد بود. «عدالت» و «الذت» نیز از مفاهیم مورد بحث فیلسفه‌ان اخلاق بوده که در نسبت با مفهوم «سعادت» و «اراده و مبادی فعل در انسان» دیده شده است.

استاد محسن جوادی فلسفه اخلاق در میراث فلسفی

دکتر محسن جوادی، به تبیین فلسفه اخلاق در میراث فلسفی پرداختند؛ ایشان معتقدند مفهوم «سعادت» ارسطوی، بن‌ماهیه میراث اخلاقی فلسفی مسلمانان

حجت الاسلام دکتر علیزاده ضمن تفکیک چهارمحور «نظام علمی، مکتب علمی، رویکرد علمی، جریان علمی» در تاریخ یک علم، چهار رویکرد کلان اخلاق در جهان اسلام را اینچنین برشمردند: ۱. اخلاق نقلی ۲. اخلاق عقلی ۳. فلسفی ۴. اخلاق شهودی-عرفانی.

رویکرد نقلی بر محوریت کتاب و سنت استوار است. رویکرد اخلاق عقلی عبارت است از محوریت عقل در اخلاق. در رویکرد سوم، علم حضوری و شهود عرفانی محور قرار می‌گیرد. اخلاق ترکیبی معتقد است همه این منابع قابل اعتماد است به نحوی که هر کدام سرجای خود قرار گیرد.

استاد علیزاده در ادامه به ادوار مختلف هریک از رویکردها پرداختند و با معرفی اندیشمندان و منابع اصلی هریک از آنها سرتطور و تحولات آن را تبیین نمودند. این بحث در کتاب «رویکردهای اخلاق اسلامی (ادوار، مبانی و منابع)» نیز به تفصیل آمده است.

استاد مهدی علیزاده مکاتب و تراث اخلاقی

آشنایی با مکاتب چهارگانه اخلاق اسلامی (تاریخ تحولات،
منابع اصلی و نمایندگان بر جسته)

استاد محمد عالم زاده نوری

الگوی اخلاق در قرآن روش شناسی استنباط حکم اخلاقی

حجت الاسلام محمد عالم زاده نوری در نوبت اول به شیوه نوین قرآن در دسته بندی ارزشی اخلاق پرداختند و بیان داشتند: نظام ارزشگذاری علم اخلاق، به صورت دوگانه است، مانند خوب و بد و حسن و قبیح و فضیلت و رذیلت، درست و نادرست، ممدوح و مذموم، صالح و ناشایست و ... قرآن کریم برای اولین بار یک تقسیم

فلسفه اخلاق

گزارش

استاد علی محمدی فلسفه اخلاق از منظرا ندیشمندان معاصر

که چگونگی بازتولید قواعد اخلاقی را بیان می کند و از «نظریه های ارزش اخلاقی» سخن می گوید؛ این نظریه ها به دنبال تبیین ماهیت ارزش های اخلاقی و ارائه معیارهایی برای ارزش های اخلاقی هستند که به دو پرسش اساسی پاسخ می دهد: ۱. ماهیت ارزش اخلاقی از منظرو وجود شناختی چیست؟ ۲. کیفیت ادراک و دستیابی ارزش اخلاقی چیست؟ در تحلیل ارزش های اخلاقی بین فیلسوفان غرب دو رویکرد عمده وجود دارد: ۱. ناواقع گرایان ۲. واقع گرایان که خود دارای سه مکتب است: اول، نتیجه گراها دوم، وظیفه گراها سوم، اخلاق فضیلت گرا.

استاد سبحانی پس از تبیین رویکردهای گوناگون در فلسفه غرب، کلام اسلامی و فلسفه اسلامی و نقد رویکرد اعتباریات، اصول دیدگاه خود را نسبت به ارزش های اخلاقی بیان کردند: ۱. واقع گرایی اخلاقی ۲. انصاف گزاره های اخلاقی به صدق و کذب ۳. عینیت داشتن مطابق گزاره های اخلاقی ۴. آفاقی بودن مطابق اخلاق (واقع گرایی عینی در بیرون انسان) ۵. جهت داری عالم عینی و تأثیر آن بر اخلاق، بنابراین باید به تحلیل «نسبت ها» و «اراده» نیز همت گماشت. مبتنی بر این اصول می توان گفت: خیر و شرّیک امر و وجودی نفس الامری است و درنتیجه حسن و قبح، امر حقيقی است؛ همچنین عقل، مدرک حسن و قبح اخلاقی است.

استاد محمد تقی سبحانی

فلسفه اخلاق از منظرو حی

اصول و مبانی نظریه ارزش اخلاقی از منظر اسلام حجۃ الاسلام دکتر محمد تقی سبحانی در ابتدا با اشاره به وضعیت فلسفه اخلاق درست غربی به معرفی سه گرایش «فرالأخلاق»، اخلاق هنجاری و اخلاق عملی-کاربردی» که شاخه های اصلی فلسفه اخلاق هستند، پرداختند. در این میان اخلاق هنجاری از اهمیت ویژه ای برخوردار است.

محور درک الزامات اخلاقی هستند. از منظر استاد میرباقری، حقیقت درک ما از الزامات اخلاقی، نوعی فهم و احساس مطلوبیت و تعلقی در وجود ما نسبت به آن فعل است. بنابراین درک انسان از مفاهیم اخلاقی بیش از یک درک نظری است؛ «فطرت به ودیعت نهاده شده»، «عقل تحت سپرستی»، «طینت عالم پیشین» و «تولی و تبری» هر کدام جایگاهی در درک الزامات اخلاقی دارند و نباید نقش آنها نادیده انگاشته شوند.

پایگاه ایجاد الزامات اخلاقی، قوای نبی اکرم صلی الله علیه وآلہ وسلم است که اساس مکارم اخلاق است و ماهیت گزاره‌های اخلاقی، ناظر به حقیقت آن صفات هستند. برای نمونه سخن از خوبی تواضع و خوبی زهد، حکایت ۶-گر صفات کریمه ای در وجود حضرت است. با متولی شدن به ایشان و تبری یافتن از دشمنان ایشان، اخلاق و صفات حمیده ایشان در وجود انسان نیز تنزل پیدا می‌کند. براین اساس، «اخلاق اجتماعی» نیز معنا می‌یابد؛ بدین بیان که جامعه‌ای که در تولی به معصومان علیهم السلام شکل می‌گیرد، محور روابط آن نیز بندگی و صفات کریمانه قرار می‌گیرد و جامعه‌ای که در تولی به طواغیت شکل می‌گیرد، نتیجه‌ای جز بسط اخلاق و صفات رذیلانه به بارنمی‌آورد. این صفات و اخلاق نیز بر محور امام، نظام می‌یابند و دو نظام پرستش و استکبار شکل می‌گیرد. در سطح بالاتری نیز «اخلاقی تاریخی» داریم که در تولی جوامع و امت‌ها به معصومان علیهم السلام شکل می‌گیرد و ابتدا و انتهای تاریخ به یکدیگر پیوند می‌خورند و اخلاق و صفات امت‌ها به یکدیگر ارتباط یافته و در هم تأثیر می‌گذارند.

استاد سید مهدی میرباقری

فلسفه اخلاق از منظر وحی

آیت الله میرباقری با اشاره به این نکته که در معارف وحیانی، اصطلاحی تحت عنوان «اخلاق» به این گستردگی وجود ندارد، بیان داشتند که آنچه در معارف وحی می‌توان پی جست، «ایمان و کفر» و «صفات ایمان و صفات کفر» است و در کتب حدیثی، به صورت گسترده بدان پرداخته شده است. اما بنا بر پذیرش «مصطلح اخلاق»، نخستین بحث در این زمینه، سخن از «ماهیت الزامات اخلاقی» است؛ به نظر می‌رسد «تعلقات»

استاد هادی صادقی فلسفه اخلاق از منظر وحی

بنیادهای هنجاری اخلاق اسلامی

حجۃ‌الاسلام دکتر هادی صادقی در ابتداء مکاتب اخلاق هنجاری اشاره کردند که سه دسته اند: ۱. غایت گرایی و ۲. وظیفه گرایی و ۳. اخلاق فضیلت. غایت گرایان نیز به سه بخش تقسیم می‌کنند: ۱. خود گرایی ۲. دیگر گرایی و ۳. سودگرایی و منفعت گرایی. در سنت اخلاقی فلسفی مسلمانان ساختار اصلی، یونانی است و تنها تغییراتی

در آن دیده می‌شود؛ در این ساختار کلان که ارسطوی است، چهار فضیلت اصلی است و انسان می‌بایست در این میان به تعادل و هماهنگی قوادست یابد. سنت اخلاقی عرفانی نیز با محوریت سلوک، مراحلی را برای حرکت انسان تعریف می‌کند که تحلیل در آن جای جدی ندارد. در سنت متن‌گرایه محور آن قرآن و حدیث است، آیات و روایات اخلاقی در بخش‌هایی از کتب حدیثی همچون «العشرة» و «العقل والجهل» و... گرد آمده‌اند. اما سنتی نوپا نیز وجود دارد که سنت اجتهادی خوانده می‌شود که در آن، عالمان امامیه هر کدام مبتنی بر گزاره‌هایی از قرآن و حدیث، تصوّر خودگرایی سودگرایی یا سودگرایی فضیلت‌گرای اخلاق اسلامی دارند. این در حالی است که نمی‌توان اخلاق اسلامی را صرفاً درون یک مکتب اخلاقی، جای داده و محدود کرد.

از منظر استاد صادقی که نظریه «یکپارچگی اخلاق» را مطرح می‌کند، هیچ‌کدام از مکاتب فوق نمی‌توانند عهده‌دار تبیین دیدگاه اخلاق اسلامی باشند؛ بلکه به دلیل تفاوت ساختار وجودی انسان‌ها با یکدیگر، به تناسب هر کدام از آنها و با توجه به سطوح ایمان اشخاص، می‌بایست به توصیه‌هایی متفاوت دست یافتد. ایشان معتقدند مجموعه انسان‌ها را باید همچون هرمی تصوّر نمود که در قاعده آن که بیشتر مردم هستند، اخلاق خودگرایی وجود دارد. در بالاتر، دیگرگران هستند. دسته سوم که تعدادشان کمتر می‌شود، سودگران هستند. سپس وظیفه گرایان و درنؤک هرم، فضیلت‌گرایان قرار دارند. اخلاق اسلامی، نسبت به همه این گونه‌ها، توصیه داشته و در عین حال تلاش می‌کند آنان را به درجه بالاتر سوق دهد؛ ولایت و سرپرستی خداوند از طریق معصومان علیهم السلام نیز محور، مینا و معیار در این نظریه است که با شئون گوناگون ولایت، رشد مردمان صورت می‌گیرد.

ایشان، وجود ملاک حقیقی در حسن و قبح را می‌پذیرند اما آن را مستقل از امر ولایت ندانسته بلکه ملاک راتناسبات عبودیت و استکبار معنا می‌کنند. آیت الله میرباقری همچنین تولی و تبری را مجرای حسن و قبح و جریان الزامات اخلاقی می‌دانند. به کمال رسیدن فطرت و عقل را نیز به تولی و تبری بازمی‌گردانند. بر این اساس، ایشان معتقدند همه تحلیل‌های اخلاقی می‌باشد بر محور توحید معنا یابد و از آن منصرف نباشد؛ در غیر این صورت، سخن از اخلاق بی معناست.

استاد صادقی علی‌رغم پذیرش این امر که محور در اخلاق، تولی به ولایت الهی از طریق تولی به معصومان علیهم السلام می‌باشد، معتقدند پیش از ورود به دین، با عقل فطری، می‌توانیم به اخلاقیاتی دست یابیم که ما را به دین برساند و از هنگامه همراهی با دین، با آنچه او به ما راه می‌نمایاند، حرکت کنیم. براین اساس در نگاه ایشان، عقل فطری، بنیان ساخت و پرداخت حسن و قبح است؛ و اولیاء خدا، در مقام تقویت، استمرا، تربیت و توسعه آن هستند.

استاد میرباقری معتقدند اگر یافته‌های عقل، قطعاً ما را به اخلاقیات مبتنی بر توحید می‌رسانند، چرا بیشتر فیلسوفان غربی، ملحد هستند؟! بلکه عقل فلسفی متأثر از آن چیزی است که انسان از پیش پذیرفته است. از منظر استاد میرباقری، گرچه سرمایه عقل در وجود انسان قرارداده شده و مخاطب انبیاء نیز همین عقل است. اما اتا انبیاء علیهم السلام او را بالفعل نکرده و رشد ندهند و سرپرستی نکنند، به اخلاقی مطلوب و توحید نمی‌رسد. بنابراین آغازگر، انبیاء هستند نه عقل. از این منظر، حتی مخاطبات نخستین عقلی میان انبیاء و مردمان، دینی بوده و فرادینی نیست. استاد صادقی در مقابل، معتقدند سرمایه اولیه عقل فطری، چنان است که دست انسان را تا رسیدن به انبیاء و موحدشدن بگیرد و سپس، خود، دست در دست انبیاء علیهم السلام، رشد یابد. از این منظر، مخاطبات نخستین عقلی میان انبیاء و مردمان، فرادینی و بروز از دین است.

استاد سید مهدی میرباقری
استاد هادی صادقی

میزگرد تاملی در معنی حسن و قبح

شکل‌گیری بن‌مایه‌های نخستین اخلاق و منشأ پیدایش حسن و قبح مورد بحث دو استاد فلسفه اخلاق قرار گرفت. آیت الله میرباقری معتقدند بودند با نفی الوهیت، حسن و قبح بی‌معناست و اگر به حسن و قبح ذاتی که به جعل خداوند متعال بازنگرده، قائل شدیم، نتیجه آن تعدد آله است و بعید است کسی بدین نتیجه، ملتزم باشد. از منظر ایشان باید تصوّر خود از امر و ملاک حسن و قبح را که نزاع میان اشعاره و معتبره است، ارتقاء دهیم.

